

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3340/2018. (X. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. számú ítélete és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. számú ítélete és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó tulajdonát képezi egy lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű belterületi ingatlan. Ezzel az ingatlannal szomszédos egy másik lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű belterületi ingatlan, amelynek tulajdonosai $\frac{1}{2}$ – $\frac{1}{2}$ arányban az I–II. rendű alperesek. Az indítványozó ingatlanával annak hátsó részében határos lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű ingatlan, amelynek tulajdonosai 5/16-os arányban a III. rendű alperes, 11/16-os arányban a IV. rendű alperes. Az indítványozó az alperesek ellen birtokháborítás megszüntetése és kártérítés megfizetése iránt indított pert a Hajdúböszörményi Járásbíróság előtt, amely kötelezte a III–IV. rendű alpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított hatvan napon belül a szénatároló tetőrészét a fa-oszlop-szerkezetekkel együtt, valamint a szénatárolóban lévő 3. és 4. számú tárolókat bontsák le, az elbontott részek alatti aljzatbetonozást szüntessék meg, valamint a göré melléképületet az indítványozó kerítésével határos részéig bontsák el, aljzatbetonozását szüntessék meg. Kötelezte őket továbbá az indítványozónak okozott kár megtérítésére. A másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben és akként változtatta meg, hogy a III. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy fizessenek meg az indítványozónak 38 623 forintot, a III. és IV. rendű alperesek elsőfokú felperesi perköltségben marasztalását felemelte, mellőzte az indítványozó, valamint a III. és IV. rendű alperesek adóhatóság külön felhívására történő illeték megfizetésére kötelezését és kötelezte az indítványozót arra, hogy rójon le további kereseti illetéket. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [3] 3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve az Abtv. 27. §-a alapján a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. számú ítélete és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mert álláspontja szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményének több garanciális elemét, úgymint a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság, valamint a jogegyenlőség követelményét, az észszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslathoz való jogot és ezzel összefüggésben az indokolt bírói döntéshez való jogot. Indokolásként előadta, hogy az eljáró bíróság a tényállást nem tárta fel megfelelően, a tényállás megállapítása így nem szakszerű, a per során nem foglalt abban állást, hogy a tanúbizonyítást nem fogadja el, csak a szakértői bizonyítást, az ítélet indokolása nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az indokolás elmulasztása, súlyos megsértése pedig lényeges eljárási szabálysértést valószínűsített meg. A bíróság álláspontja ellentétes a több évtizede kialakult következetes bírói gyakorlattal, a régi Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazása jogszabálysértő, az önkényes mérlegelés és jogértelmezés pedig sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

- [4] 4. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit vizsgálta, és a következőket állapította meg.
- [5] 4.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben adta postára. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt követelményeknek eleget tesz, mivel megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése], tartalmaz a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a támadott döntések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére. Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló per felperese, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető. Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, ezért a panasz az Abtv. 27. § *b)* pontjában foglalt követelménynek eleget tesz.
- [6] 4.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben az indítványra nézve a következőket állapította meg.
- [7] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés sérelmével kapcsolatos érvei valójában az ügyben meghozott, az indítványozó számára sérelmes bírósági döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, olyan polgári jogi szakkérdések, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével, valamint az indítványozó számára sérelmes döntések törvényességének megítélésével összefüggő kérdések, amely kérdések elbírálására az Alkotmánybíróságnak nincsen hatásköre.
- [8] Az Alkotmánybíróság – mint minden szakjogi, törvényességi felülbírálatra irányuló indítvány kapcsán – ismételten rámutat arra, hogy a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {elsőként lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. „[A]z Alkotmánybíróság [...] a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A támadott bírósági döntések – a jelen ügyben feltárható összefüggések alapján – ezért nem képezhetik érdemi vizsgálat tárgyát.
- [9] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. október 16.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/716/2018.

